

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 353/2026
15.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Манојловића, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Манојловића - адвоката Саше Кнежевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.37/25 од 07.10.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 625/2025 од 29.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Манојловића - адвоката Саше Кнежевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.37/25 од 07.10.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 625/2025 од 29.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К.бр.37/25 од 07.10.2025. године окривљени Дарко Манојловић је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 121. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 2 године и затим је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено током лишења слободе, у притвору и током трајања мере забране напуштања стана и то почев од 28.07.2023. године до 16.06.2025. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Нишу износ од 42.266,00 динара, а Вишем суду у Нишу износ од 11.000,00 динара, као и да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 625/2025 од 29.01.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Дарка Манојловића и потврђена је пресуда Вишег суда у Нишу К.бр.37/25 од 07.10.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дарка Манојловића - адвокат Саша Кнежевић, због повреда закона из члана 438, члана 439, члана 440. став 1. и 2. и члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Вишег суда у Нишу К.бр.37/25 од 07.10.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 625/2025 од 29.01.2026. године и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, са наредбом да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да преиначи наведену другостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног Дарка Манојловића као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредбе члана 440. став 1. и 2. ЗКП, оспоравајући правилност утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа од стране нижестепених судова у побијаним пресудама, давањем сопствене оцене изведених доказа и изношењем сопствених закључака и чињеничних утврђења који су потпуно другачији од оних датих у побијаним правноснажним пресудама, уз истицање при томе да из изведених доказа не произилази на несумњив начин да је окривљени Дарко Манојловић критичном приликом неовлашћено носио спорни пиштољ и да је из истог пуцао на оштећеног АА и нанео му тешке телесне повреде, као ни постојање умишљаја на страни окривљеног за извршење предметних кривичних дела, те истицање да је суд субјективно, некритички и на штету окривљеног ценио све изведене доказе, а посебно исказ оштећеног коме је погрешно у потпуности поклонио веру, а такође и налаз и мишљење вештака балистичара који је дат конфузно и супротно правилима струке, при чему су по браниоцу од стране суда остале неутврђене бројне одлучне чињенице и то између осталог тачно место рањавања оштећеног, те

калибар спорног пиштоља и метка. Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче и повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП. Осим тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи и да су нејасни разлози које су нижестепени судови дали за своју одлуку у побијаним пресудама, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји несагласност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини изведених писаних доказа и потпуне садржине тих писаних доказа, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепене пресуде побија због повреда одредаба члана 438. став 2. тачка 2), члана 440. став 1. и 2. и члана 441. став 1. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Такође, бранилац окривљеног као разлоге подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреде закона из члана 438. и члана 439. ЗКП, не означавајући при томе о којим ставовима и тачкама члана 438. ЗКП, односно о којим тачкама члана 439. ЗКП, се ради, при чему је подношење захтева за заштиту законитости окривљеном, односно његовом браниоцу, дозвољено због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1), 4), 7), 8), 9) и 10), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у образложењу захтева уопште не указује у чему се конкретно састоје повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1), 4), 7), 8), 9) и 10), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић